

Til hr. Knud Erik Kirkegaard vil jeg sige, at jeg har anvist en mulig finansieringsløsning. Men hr. Knud Erik Kirkegaard ved jo lige så godt som jeg, hvordan det er med satspuljemidlerne. Det er én for alle, alle for én, og lykkes det ikke, ja, så går jeg ud fra, at vi, der bliver enige om denne lovgivning, også ender med at blive enige om økonomien i den. Sådan plejer det jo gerne at være, når vi lovgiver på Christiansborg: klarer vi det ikke ad den ene vej, bliver vi nødt til at klare det ad en anden vej.

Fru Aase D. Madsen bragte et citat fra en af formiddagsaviserne, hvor en socialchef konstaterede, at der også var huller i asfalten i den pågældende kommune. Jeg ved ikke, hvor meget jeg kan bruge det til, for også denne socialchef har en forpligtelse til at sørge for, at også hans kommune lever op til de lovgivningsmæssige krav, som et flertal her i Folketinget har vedtaget. Høringssvarene er undervejs, men det er sådan, at høringsfristen først er udløbet enten i går eller i dag, og svarene kommer over, så hurtigt det kan lade sig gøre.

Fru Anne Bastrup var bekymret for, og det har vel også været en del af debatten, om der ville forsvinde nogen ekspertise vedrørende behandlingspladser og måske også enkeltpersoner på grund af dette lovforslag, og at det kunne være vanskeligt at genoprette den. Det er jo netop en af årsagerne til, at vi ikke bare fra centralt hold, her fra Christiansborg og de omliggende gader, prøver at følge med i, hvad der sker derude. Vi har faktisk lagt det ud regionalt, så vi regionalt følger udviklingen område for område. Jeg tror nu ikke, det vil ske, og der er ikke nogen indikationer i lovforslaget som sådan, som tilsliger, at det vil kunne ske. Derfor vil jeg bare endnu en gang sige det, som jeg også sagde lige før, at skulle der vise sig utilsigtede virkninger af den slags, som nogle har antydnet, vil regeringen være de første til at tage loven op til revision.

Vores ambition med lovforslaget har helt klart været for det første at styrke den socialpolitiske indsats, og for det andet at sikre en mere retfærdig og også mere logisk fordeling af de økonomiske byrder og konsekvenser. Det er noget, jeg selv har været optaget af, for jeg synes, vi ser flere og flere sager, hvor ikke kun små, men også mellemstore kommuner har vanskeligt ved at klare nogle meget komplicerede socialpolitiske tilfælde og de store diskussioner, de giver. Der er måske ikke lyst til at få tingene klaret på den rigtige socialpolitiske måde, men jeg mener, at den sikkerhed, der ligger i den nye

finansieringsmodel, giver en helt anderledes sikkerhed og tryghed for både kommuner og amter. Den, der bestiller musikken, kommer som hovedregel også til at betale den.

Vi har puttet de muligheder ind i lovgivningen, som også har været omtalt af ordførerne, så jeg føler mig på så sikker grund, som jeg overhovedet kan, og derfor synes jeg, det er en fornuftig lovgivning, som jeg tror kan tjene både et socialpolitisk formål og et økonomisk formål.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, realiteten er jo, at ministeren bestiller musikken, men han ved ikke, hvem der skal betale den. Han var i hvert fald ikke i stand til at svare på, hvor pengene skulle komme fra. Muligvis fra satspuljen, hvis partierne ellers kunne blive enige om det. Men det er de åbenbart ikke, og over finansloven i almindelighed kan det jo heller ikke blive.

Jeg vil godt spørge ministeren, om ministeren er indstillet på, at denne lovgivning skal gennemføres i denne folketingsssamling uden sikkerhed for, at den kan finansieres i et efterfølgende finansår. Det er jo det signal, ministeren giver. Man vedtager et forslag, hvis konsekvenser forudsætter en efterfølgende betaling, der skal bevilges af et flertal i Folketinget, som man ikke kender, men som man håber vil opstå til den tid. Men hvad sker der så, hvis det flertal ikke er der og regningen ikke kan betales? Ministeren har bestilt musikken, men regningen kan ikke betales. Jeg må sige, at jo mere jeg hører om den sag, jo mere fornuftigt synes jeg, mit forslag om, at regeringen skal trække lovforslaget tilbage, bliver.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Jeg bliver altså nødt til at spørge efter høringssvarene igen, igen og igen, for jeg ser, at der foreligger en beslutning fra Socialudvalget. Her har man en generel aftale med Socialministeriet om, at udvalget forud for førstebehandlingen af lovforslag modtager høringssvar og eventuelt et høringssnotat, der sammenfatter svarene, og denne aftale er blevet bekræftet. Den er fra 1999, da var ministeren ganske vist ikke socialminister, men jeg må da forudsætte, at Fødevareministeriet også har haft en sådan aftale.

Jeg kan heller ikke forstå, hvorfor forslaget er sendt så sent ud til høring, for Grundtaksstudvalgets rapport forelå jo allerede i september 2000.